

"La fe és un regal, depèn de nosaltres mantenir-la amb l'oració, amb l'amor i amb la caritat"

Dm, 7/01/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del Papa Francesc en la celebració de l'Epifania. 6 de gener de 2014

L'Epifania és una llum seguida amb perseverança fins al descobriment d'una llum gran i esclatant, que canvia definitivament la vida. Però darrere de l'Epifania s'hi pot amagar la foscor, la dolenteria, potser "disfressades de llum", però en realitat mira sense escrúpols de defensar els seus privilegis. L'Epifania és una estrella i és també Herodes, un camí i el seu obstacle, com passa sempre en la recerca de la fe. Amb aquests símbols el Papa Francesc centra la seva primera homilia com a Papa en la solemnitat del 6 de gener. El primer punt d'atenció són els personatges, els Mags. L'estrella que apareix al cel, diu, "els mou a la recerca de la gran Llum de Crist":

"Els Reis Mags segueixen fidelment la llum que els envaeix per dins, i troben el Senyor. Aquest viatge dels Reis Mags d'Orient simbolitza el destí de cada home: la nostra vida és un camí, il·luminat per les llums que permeten veure el camí per trobar la plenitud de la veritat i de l'amor, que els cristians reconeixem en Jesús, Llum del món ".

També els cristians d'avui en dia, assenyala el Papa, tenen la seva estrella. És l'Evangelí, per llegir i meditar, per "fer l'experiència" de Jesús i del seu amor. Però en aquest camí de recerca es pot perdre per un temps "la visió de l'estrella ", com els va passar als Mags quan van creuar l'ombra d'Herodes "sospitós i preocupat" pel naixement d'un petit i fràgil, i no obstant això, per a ell perillós "rival":

"De fet Jesús no havia vingut a enderrocar-lo a ell, miserable titella, però príncep d'aquest món! No obstant això, el rei i els seus consellers senten cruixir la bastida del seu poder, temen que vingui a capgirar les regles del joc, dissimulades per les aparences. Un món construït sobre el domini, sobre l'èxit i sobre el posseir, sobre la corrupció es veu posat en risc per un Infant! I Herodes arriba fins a matar els nens. Un Pare de l'Església va dir: "Tu mates els nens en la carn, perquè la por et mata a tu en el cor". És així que té por i que aquesta por l'ha embogit".

Si la "foscor de la mundanitat" tapa una mica la visió de l'estrella, lluny de la influència negativa els Mags retroben la llum i el camí que els porta a Betlem. Però és el que els homes savis d'Orient fan abans de tornar a casa el que al Papa Francesc crida l'atenció. Sobre la seva "astúcia santa" que els porta a no caure en el parany que Herodes els para:

"Ells, amb aquesta 'astúcia santa' han guardat la fe. I nosaltres també hem de mantenir la fe. Guardar-la enmig de la foscor. Però, també, moltes vegades, una foscor disfressada de llum fosca, eh? Perquè el dimoni, diu Sant Pau, es vesteix com un àngel de llum, de vegades. I aquí cal l'astúcia santa, per mantenir la fe, protegir-la del cant de les sirenes, que et diuen, "Però, mira, avui hem de fer això, allò..." Però, la fe és una gràcia, és un regal. Depèn de nosaltres mantenir-la amb aquesta "astúcia santa", amb l'oració, amb l'amor, amb la caritat".

No només això. En el comportament dels Mags, remarca el Papa Francesc, es pot

aprendre un altre aspecte molt instructiu:

"Ens ensenyen a no acostumar-nos amb una vida mediocre 'd'inèrcia', però a deixar-nos fascinar sempre pel que és bo, veritable, bell... per Déu, que és més i més gran! I ells ens ensenyen a no deixar-nos enganyar per les aparences, d'allò que per al món és gran, savi, poderós. No ens podem aturar aquí. És necessari mantenir la fe".

Guardeu-la, repeteix el Papa Francesc, "més enllà de la mundanitat" per "anar a Betlem, on, en la senzillesa d'una casa en els suburbis, enmig d'una mare i un pare plens d'amor i de fe, el sol brilla a dalt del cel, el Rei de l'univers".